

הַלְבוֹת מְמַאת צֶרַעַת פֶּרֶק יד

א. צֶרַעַת בְּתִים, כְּשֶׁנִּי גְרִיסִין זֶה בְּצַד זֶה : נִמְצָא רֹחַב הַנֶּגַע כְּמוֹ מְקוֹם צְמִיחַת שֵׁשׁ שְׁעוֹרוֹת בְּגוֹף, וְאִרְכּוֹ כְּשֵׁתִים עֶשְׂרֵה שְׁעוֹרוֹת בְּרַבּוּעַ; וְהַפְּחוֹת מִשְׁעוֹר זֶה בְּבִתִּים, טָהוֹר. וְכָל הַשְּׁעוֹרִין, הֵלֶכָה.

ב. שְׁלוּשָׁה סִימָנֵי טְמֵאָה יֵשׁ בְּבִתִּים מְרֵאָה יִרְקָרָק, וּמְרֵאָה אֲדַמָּדִם, וְהַפְּסִיּוֹן; וְכָלֵן מִפְּרָשִׁין בַּתוֹרָה. וּשְׁנֵי הַמְּרֵאָוֹת, מְצֻטְרָפִין זֶה עִם זֶה. וּפְסִיּוֹן הַסְּמוּךְ, כָּל שֶׁהוּא; וְהִרְחוֹק, כְּגָרִיס; אֲבָל הַחוּזוֹר אַחֲרֵי הַטּוֹחַ, כְּשֶׁנִּי גְרִיסִין.

ג. אֵין נִגְעֵי בְתִים מְטֵמְאִין, עַד שִׁיְהִיָּה מְרֵאָה הַנֶּגַע שְׁפֹל מִן הַקִּיר שֶׁנֶּאֱמַר "שֶׁקְעָרוֹרֶת" (ויקרא יד, לו), שִׁיְהִיו שׁוֹקְעִין בְּקִירוֹת. וּבְשְׁנֵי הַמְּרֵאָוֹת מִסְּגִירִין, אוֹ מִחֲלִיטִין. וּבַפְּסִיּוֹן נֹתֵצִין; וְאִם פָּסָה אַחֲרֵי הַטּוֹחַ, נֹתֵץ אֶת כָּל הַבֵּית כְּמוֹ שִׁתִּבְבָּאָר.

ד. כְּשִׁירָאָה נִגַּע בְּבֵית אֶפְלוֹ חֶכֶם שֶׁהוּא יוֹדֵעַ וְדָאֵי שְׁזֵה נִגַּע, לֹא יִגְזוֹר וַיֹּאמֶר נִגַּע נִרְאָה לִי בְּבֵית, אֲלֹא אוֹמֵר לְכוּהֵן, "כְּנִגַּע, נִרְאָה לִי בְּבֵית" (ויקרא יד, לה). "וְיִצְוָה הַכֹּהֵן וּפָנּוּ אֶת-הַבֵּית" (ויקרא יד, לו) אֶפְלוֹ חֲבִלֵי עֵצִים, וְחֲבִלֵי קָנִים; וְאַחֵר כֶּךָ יָבוֹא הַכֹּהֵן, וַיִּכְנַס וַיִּרְאָה הַנֶּגַע. וּבֵית אֶפְלֵ, אֵין פּוֹתֵחִין בּוֹ חֲלוֹנוֹת לְרֵאוֹת אֶת נִגְעוֹ; אֲלֹא אִם אֵין הַנֶּגַע נִרְאָה בּוֹ, הֲרִי זֶה טָהוֹר.

ה. וְאַחֵר שִׁירָאָה הַכֹּהֵן הַנֶּגַע, יֵצֵא; וַיַּעֲמֹד עַל פֶּתַח הַבֵּית בְּצַד הַמִּשְׁקוּף, וַיִּסְגֹּר אוֹ יַחֲלִיט אוֹ יִפְטוֹר: שֶׁנֶּאֱמַר "וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן-הַבֵּית, אֶל-פֶּתַח הַבֵּית; וְהִסְגִּיר" (ויקרא יד, לח) לֹא שִׁיִּסְגִּיר וְהוּא בַּתוֹךְ בֵּיתוֹ, אוֹ בַּתוֹךְ הַבֵּית הַמִּנְגַּע, אוֹ תַּחַת הַמִּשְׁקוּף, אֲלֹא בְּצַד פֶּתָחוֹ. וְאִם עָמַד תַּחַת הַמִּשְׁקוּף אוֹ שֶׁחֵלֶךְ לְבֵיתוֹ, וְהִסְגִּיר הֲרִי זֶה מִסְּגָר.

ו. אֵין הַבֵּית מְטֵמָא בְּנִגְעִים עַד שִׁיְהִיָּה בּוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת עַל אַרְבַּע אַמּוֹת אוֹ יֵתֵר, וַיְהִיָּה לוֹ אַרְבַּעָה כּוֹתָלִים; וְהוּא בָּנוִי בְּאַרְץ בְּאַבְנִים וְעֵצִים וְעָפָר, שֶׁנֶּאֱמַר "אֶת-אֲבָנָיו וְאֶת-עֵצָיו, וְאֶת, כָּל-עֵפֶר הַבֵּית" (ויקרא יד, מה).

ז. אֲבָל אִם הָיָה בּוֹ פָּחוֹת מֵאַרְבַּע אַמּוֹת עַל אַרְבַּע אַמּוֹת, אוֹ שֶׁהָיָה עָגוּל, אוֹ בַּעַל שְׁלוּשָׁה כּוֹתָלִים, אוֹ חֲמֵשׁ, אוֹ שֶׁהָיָה בָּנוִי בְּסִפִּינָה, אוֹ תָלוּי עַל אַרְבַּע קוֹרוֹת אֵינוֹ מְטֵמָא בְּנִגְעִים; הָיָה בָּנוִי עַל אַרְבַּעָה עֲמוּדִים, מְטֵמָא בְּנִגְעִים.

ח. כִּמָּה אֲבָנִים יֵהִיוּ בּוֹ: אֵין פָּחוֹת מִשְׁמוֹנֶה שְׁתֵּי אֲבָנִים בְּכָל כּוֹתֵל, כְּדִי שִׁיְהִיָּה כָּל כּוֹתֵל רָאוּי לְנִגַּע: שְׁאֵין הַבֵּית מְטֵמָא בְּנִגְעִים, עַד שִׁירָאָה בּוֹ כְּשֶׁנִּי גְרִיסִין עַל שְׁתֵּי אֲבָנִים שֶׁנֶּאֱמַר "אֶת-הָאֲבָנִים, אֲשֶׁר בֵּהֶן הַנֶּגַע" (ויקרא יד, מ). וְכִמָּה עֵצִים יֵהִיוּ בּוֹ, כְּדִי לִתֵּן תַּחַת הַמִּשְׁקוּף; וְעָפָר, כְּדִי לִתֵּן בֵּין פָּעִים לַחֲבֵרוֹ. אֲבָל אִם הָיָה בּוֹ פָּחוֹת מִשְׁעוֹרִין אֵלוֹ, אֵינוֹ מְטֵמָא בְּנִגְעִים.

ט. הַלְּבָנִים וְהַשֵּׁשׁ, אֵינָן חֲשׁוּבִין כְּאַבְנִים. בֵּית שְׁאֶחָד מִצְדָּדָיו מִחֻפָּה בְּשֵׁשׁ, וְאֶחָד בְּסֹלֶעַ, וְאֶחָד בְּאַבְנִים, וְאֶחָד בְּעָפָר אֵינוֹ מְטֵמָא בְּנִגְעִים. בֵּית שֶׁלֹּא הָיָה בּוֹ אֲבָנִים וְעֵצִים וְעָפָר כִּשְׁעוֹר, וְנִרְאָה בּוֹ נִגַּע, וְאַחֵר כֶּךָ הֵבִיא לוֹ אֲבָנִים וְעֵצִים וְעָפָר הֲרִי זֶה טָהוֹר.

י. בֵּית שֶׁסִּכְכוּ בְּזָרְעִים, בְּטָלָן; הוּאִיל וּמִשְׁמָשִׁין תְּשֻׁמִּישׁ עֵץ,

הָרִי הֵן כַּעַץ, וְאֵם נִטְמָא הַבֵּית, נִטְמָאוּ עִמּוֹ טַמְאָה חֲמוּרָה כְּמוֹ
שִׁית־בָּאֵר.

יא. יְרוּשָׁלַיִם וְחוּצָה לָאָרֶץ, אֵין מִטְמָאִין בִּנְגָעִים שְׁנֵאמָר "בְּבֵית
אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם" (ויקרא יד, לד), וִירוּשָׁלַיִם לֹא נִתְחַלְקָה לְשִׁבְטִים;
וּבֵיתִי הַגּוֹיִים שֶׁבָּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֵין מִטְמָאִין בִּנְגָעִים.

יב. הַלּוֹקֵחַ בָּתִּים מִן הַגּוֹיִים, יֵרָאוּ בַּתְּחִלָּה. בֵּית שֶׁצִּדּוֹ אֶחָד גּוֹי
וְצִדּוֹ אֶחָד יִשְׂרָאֵל, צִדּוֹ אֶחָד בָּאֶרֶץ וְצִדּוֹ אֶחָד בְּחוּצָה לָאָרֶץ
אֵינוֹ מִטְמָא בִּנְגָעִים.

יג. וְשָׂאֵר כָּל הַבָּתִּים שֶׁבָּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִטְמָאִין בִּנְגָעִים, בֵּין
צְבוּעִין בְּיַד אָדָם בֵּין צְבוּעִין בְּיַד שָׁמַיִם. בֵּית הָאִשָּׁה, בֵּית
הַשְּׁתֵּפִין, בֵּית הַכִּנְסֶת אוֹ בֵּית הַמְּדֻרָשׁ שֶׁיֵּשׁ בָּהֶן דִּירָה לַחֲזַנִּין אוֹ
לְתַלְמִידִים מִטְמָאִין בִּנְגָעִים. קִירוֹת הָאֲבוֹס, וְקִירוֹת הַמַּחְצָה
שֶׁבַּבֵּית אֵין מִטְמָאִין בִּנְגָעִים.

הַלְבוֹת טַמְאָת צָרַעַת פֶּרֶק טו

א. נִגְעֵי בָתִּים יֵשׁ בָּהֶן הַסֵּגֶר שְׁלוּשָׁה שָׁבוּעוֹת, שֶׁהֵן תְּשַׁעָּה עָשָׂר
יוֹם: שְׁנֵי עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן, וְיוֹם שְׁלוּשָׁה עָשָׂר עוֹלָה
לְכָאן וּלְכָאן; נִמְצְאָתָ לָמַד שֶׁאֵם צָרַךְ לְשְׁלוּשָׁה שָׁבוּעוֹת רֹאֶהוּ
בַּשְּׁבִיעִי, וּבְיוֹם שְׁלוּשָׁה עָשָׂר, וּבְיוֹם תְּשַׁעָּה עָשָׂר. וְהַסֵּגֶר בָּתִּים
שְׁלוּשָׁה שָׁבוּעוֹת, אֵינוֹ מִפְּרֹשׁ בַּתּוֹרָה; וְכֵן רַב דִּינֵי נִגְעֵי בָתִּים,
דְּבָרֵי קְבָלָה הֵן. וְכָל הַדִּינִין הַמִּפְּרָשִׁין בָּהֶן בַּתּוֹרָה וּבְדְבָרֵי
קְבָלָה, כֹּךְ הֵם:

ב. כְּשִׁיבּוֹא הַכּוֹהֵן וְיִרְאֶה הַנֶּגַע שׁוֹקֵעַ יִרְקַק אוֹ אֲדָמָדִם, כְּמוֹ
שֶׁבָּאֲרָנוּ יִסְגִּיר שְׁבַעַת יָמִים; וְאִפְלוּ מִצְאוּ כֹל בַּתְּחִלָּה יִרְקַק
אוֹ אֲדָמָדִם, יִסְגִּיר.

ג. וּבַשְּׁבִיעִי רֹאֶהוּ: אִם כָּהֵה הַנֶּגַע, וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר אִם הֵלֶךְ
קוֹלֶף מִקּוֹם הַנֶּגַע בְּלִבָּד, וְהַבֵּית טָהוֹר; מִצְאוּ שְׁעָמַד בְּעֵינָיו,
וְלֹא פָסָה מִסְגִּיר שָׁבוּעַ שְׁנִי.

ד. וּבְיוֹם שְׁלוּשָׁה עָשָׂר, רֹאֶהוּ: אִם כָּהֵה הַנֶּגַע, אוֹ הֵלֶךְ לוֹ הַנֶּגַע
קוֹלֶף מִקּוֹם הַנֶּגַע, וּמִטָּהַר אֶת הַבֵּית בַּצִּפּוּרִים. וְאִם מִצָּא הַנֶּגַע
שֶׁפָּסָה בְּסוֹף שָׁבוּעַ שְׁנִי, אוֹ שְׁעָמַד בְּעֵינָיו חוּלֵץ אֶת הָאֲבָנִים
אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֶּגַע, וּמִקְצָה אֶת הָעֶפֶר אֶל מַחוּץ לָעִיר, וְטָח אֶת כָּל
הַבֵּית, וּמִסְגִּירוֹ שָׁבוּעַ שְׁלִישִׁי.

ה. וּבְיוֹם תְּשַׁעָּה עָשָׂר, רֹאֶהוּ: אִם חָזַר בּוֹ הַנֶּגַע כְּשֵׁנִי גָרִיסִין
הָרִי זֶה פְּסִיּוֹן אַחֲרֵי הַטּוֹחַ, וְנוֹתֵץ אֶת כָּל הַבֵּית; וְאִם לֹא חָזַר בּוֹ
הַנֶּגַע, מִטָּהַרוּ בַּצִּפּוּרִים. וְכָל זְמַן שֶׁיִּחָזַר בּוֹ הַנֶּגַע, קֹדֶם שֶׁיִּטְהָרוּ
בַּצִּפּוּרִים הָרִי זֶה יִנָּתֵץ; וְאִם נִרְאֶה בּוֹ נֶגַע אַחֵר שֶׁטָּהַרוּ בַּצִּפּוּרִים,
יִרְאֶה בַּתְּחִלָּה.

ו. וְכֵן אִם פָּסָה הַנֶּגַע בְּסוֹף שָׁבוּעַ רִאשׁוֹן חוּלֵץ אֶת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר
בָּהֶן הַנֶּגַע, וּקוֹצָה הָעֶפֶר חוּץ לָעִיר, וְטָח אֶת כָּל הַבֵּית, וּמִסְגִּירוֹ
שָׁבוּעַ שְׁנִי; וְרֹאֶהוּ: אִם מִצָּא בּוֹ נֶגַע כְּשֵׁנִי גָרִיסִין הָרִי זֶה פְּסִיּוֹן
אַחֲרֵי הַטּוֹחַ, וְנוֹתֵץ אֶת כָּל הַבֵּית; וְאִם לֹא חָזַר בּוֹ נֶגַע, מִטָּהַרוּ
בַּצִּפּוּרִים. וְכָל זְמַן שֶׁיִּרְאֶה בּוֹ נֶגַע, קֹדֶם שֶׁיִּטְהָרוּ בַּצִּפּוּרִים יִנָּתֵץ;
וְאִם נִרְאֶה בּוֹ אַחֵר שֶׁטָּהַרוּ בַּצִּפּוּרִים, יִרְאֶה בַּתְּחִלָּה.

ז. כִּשְׁהוּא חוֹלֵץ אֶת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בְּהֵן הִנָּגַע, אֵינּוּ חוֹלֵץ פָּחוֹת מִשְׁתֵּי אֲבָנִים, וְאֵינּוּ נוֹטֵל אֲבָנִים מִצֵּד זֶה, וּמִבֵּיא לְצֵד זֶה שֶׁנֶּאֱמַר "וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת" (ויקרא יד, מב); וְלֹא עֶפֶר מִצֵּד זֶה, וּמִבֵּיא לְצֵד זֶה שֶׁנֶּאֱמַר "וְעֶפֶר אַחֲרֵי יָקַח" (שם). וְאֵינּוּ טַח בְּסִיד, אֲלֹא בְּעֶפֶר שֶׁנֶּאֱמַר "וְעֶפֶר אַחֲרֵי יָקַח, וְטַח אֶת-הַבַּיִת" (שם).

ח. אֵינּוּ מִבֵּיא אֶבֶן אַחַת תַּחַת שְׁתֵּים שְׁחֹלֶץ, וְלֹא שְׁתֵּי אֲבָנִים תַּחַת אֶבֶן אַחַת חֲלוּצָה, אֲלֹא מִבֵּיא שְׁתֵּים תַּחַת שְׁתֵּים; וַיֵּשׁ לוֹ לְהַבִּיא שְׁתֵּים, תַּחַת שְׁלוֹשׁ.

ט. הִיָּה הַכּוֹתֵל בֵּינוּ לְבֵין חֲבֵרוֹ שְׁנֵיהֶן חוֹלְצִין, וּשְׁנֵיהֶן קוֹצִין הָעֶפֶר, וּשְׁנֵיהֶן מִבִּיאִין אֲבָנִים אַחֲרוֹת; אֲבָל בַּעַל הַבַּיִת לְבָדּוּ מִבֵּיא אֶת הָעֶפֶר שֶׁנֶּאֱמַר "וְעֶפֶר אַחֲרֵי יָקַח, וְטַח אֶת-הַבַּיִת" (ויקרא יד, מב), אֵין חֲבֵרוֹ מְטַפֵּל עִמּוֹ בְּטִיחָה.

י. אֶבֶן שְׁבָזוּיִת בְּזָמַן שֶׁהוּא חוֹלֵץ, חוֹלֵץ אֶת כָּלָה; וּבְזָמַן שֶׁהוּא נוֹתֵץ, נוֹתֵץ אֶת שְׁלוֹ וּמְנִיחַ אֶת שְׁלַחֲבָרוֹ. וַיֵּשׁ בְּדָבָר סֶפֶק אִם תִּהְיֶה זֶה שְׁלַחֲבָרוֹ, כִּמוֹ יָד לְאֶבֶן שְׁלוֹ.

יא. בֵּית שְׁנִירָא בּוֹ נָגַע, וְהִתְחַה עָלֶיהָ עַל גִּבּוֹ נוֹתֵן אֶת הַקּוּרוֹת לְעָלֶיהָ; נִרְאָה בַּעֲלֶיהָ, נוֹתֵן אֶת הַקּוּרוֹת לְבֵיתוֹ. לֹא הִתְחַה עָלֶיהָ עַל גִּבּוֹ אֲבָנָיו וְעֲצָיו וְעֶפְרוֹ, כֹּלֶן נִתְּצִין עִמּוֹ; וּמִצִּיל אֶת הַמִּלְבָּנִים, וְאֶת סְרִיגֵי הַחֲלוּנוֹת.

יב. הַלּוֹקַח אֲבָנִים מִבֵּית מִסְגֵּר, וּבִנָּה אוֹתָן בְּבֵית טָהוֹר חֲזוֹר הִנָּגַע לְמִסְגֵּר, חוֹלֵץ אֶת הָאֲבָנִים שֶׁבְּטָהוֹר. נִרְאָה נָגַע עַל הָאֲבָנִים שֶׁבִּנָּה, הַמִּסְגֵּר יִנָּתֵץ; וְהַבַּיִת הַשֵּׁנִי מִסְגִּירִין אוֹתוֹ בְּנָגַע זֶה, כְּדִין כָּל בֵּית שְׁנִירָא בּוֹ נָגַע בַּתְּחִלָּה.

יג. כִּיצַד מְטַהְרִין אֶת הַבַּיִת הַמִּנָּגַע, אַחֲרֵי הַחֲלִיצָה וְהַטִּיחָה: מִבֵּיא מֵיִם חַיִּים בְּכָלִי חָרָס וּשְׁתֵּי צִפְרִים וְעֵץ אֶרֶז וְאֶזוֹב וּשְׁנֵי תוֹלַעַת, כְּטָהֳרַת הָאָדָם שֶׁבִּאֲרָנוּ לְכָל דָּבָר, אֲלֹא שֶׁבֶּאֱדָם מִזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים לְאַחֲרֵי יָדוֹ שֶׁלְּמִצְרַע, וּבְבֵית מִזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים עַל הַמִּשְׁקוֹף שֶׁלְּבֵית מִבְּחוּץ; וּשְׂאֵר כָּל מַעֲשֵׂיהֶן שׁוּוּין.

הַלְכוֹת טָמְאָת צִרְעַת פֶּרֶק ט"ז

א. בֵּית הַמִּנָּגַע, אֵב מַאֲבוֹת הַטָּמְאוֹת: כָּל הַנוֹגַע בּוֹ, יִטְמָא. וְכֵן אֲבָנִים שֶׁחוֹלְצִין מִמֶּנּוּ אַחֲרֵי הַסִּגָּר, אוֹ אֲבָנִים וְעֲצִים וְעֶפֶר שֶׁלְּבֵית כְּשֶׁנוֹתְצִין אוֹתוֹ כֹּלֶן אֲבוֹת הַטָּמְאוֹת; וְכָל כְּזִית מֶהֶן, מְטַמָּא אָדָם וְכָלִים בַּמָּגַע וּבַמִּשָּׂא וּבַבִּיאָה.

ב. כִּיצַד: אִם נִכְנָס מֶהֶן כְּזִית לְבֵית טָהוֹר, נִטְמָא כָּל אֲשֶׁר בְּבֵית מַאֲדָם וְכָלִים שֶׁכֹּלֶן מְטַמָּאִין בְּבִיאָה, כְּאָדָם מִצְרַע. וְכֹלֶן אֲסוּרִין בַּהֲנִיָּה; וְאִם שֶׁרָפָן, וְעָשָׂה מֶהֶן סִיד הָרִי זֶה אֲסוּר בַּהֲנִיָּה: שֶׁנֶּאֱמַר "צִרְעַת מִמָּאֶרֶת" (ויקרא יד, מד) תֵּן בּוֹ מֵאֲרָה, וְאֵל תִּהְנֶה בּוֹ. וְכֹלֶן מְשַׁלְּחִין אוֹתָן חוּץ לָעִיר, אֵף עַל פִּי שְׂאִינָה מִקֶּפֶת חוּמָה.

ג. בֵּית מִסְגֵּר אֵינּוּ מְטַמָּא אֲלֹא מִתּוֹכוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "וְהִבָּא, אֶל-הַבַּיִת, כָּל-יָמֵי, הַסִּגִּיר אֹתוֹ יִטְמָא, עַד-הָעָרֶב" (ויקרא יד, מו). אֲבָל הַמַּחֲלֹט מְטַמָּא מִתּוֹכוֹ וּמֵאֲחוּרָיו, שֶׁהַנוֹגַע בּוֹ מֵאֲחוּרָיו טָמָא: שֶׁנֶּאֱמַר "צִרְעַת מִמָּאֶרֶת . . . בְּבֵית, טָמָא הוּא" (ויקרא יד, מד) וְכִי

טְהוֹר הָיָה, אֲלֵא הוֹסִיף לוֹ טִמְאָה עַל טִמְאָתוֹ, שִׁיחָיָה כָּלוּ טִמָּא, וַיִּטְמָא מֵאַחֲרָיו. וְכֵן אַבְנִים שֵׁשׁ בָּהֶן הִנָּגַע בַּמִּסְגָּר, מִטִּמְאִין מֵאַחֲרֵיהֶן.

ד. אֶחָד הַמִּסְגָּר וְהַמְחֻלָּט, לְטִמָּא בְּבִיָּאָה. כִּיצַד: בֵּית שְׁהִיָּה מִסָּךְ עַל גְּבִי בֵּית מְנַגֵּעַ, בֵּין מְחֻלָּט בֵּין מִסְגָּר, אוֹ אֵילָן שֶׁהוּא מִסָּךְ עָלָיו הָעוֹמֵד תַּחַת הָאֵילָן, אוֹ הַנִּכְנָס לְבֵית הַחִיצוֹן טִמָּא: שְׁהָרִי הוּא וְהַבֵּית הַטִּמָּא, תַּחַת אֹהֶל אֶחָד.

ה. וְכֵן אַבֵּן מְנַגֵּעַת הַנִּכְנָסֶת לְאֹהֶל, וְהַנָּחָה שֶׁם נִטְמָא כָּל אֲשֶׁר בְּאֹהֶל. הִיָּתָה מְנַחַת תַּחַת הָאֵילָן, וְהַטְהוֹר עוֹבֵר נִטְמָא; הָיָה הַטְהוֹר עוֹמֵד תַּחַת הָאֵילָן, וְעוֹבֵר אָדָם בְּאֶבֶן מְנַגֵּעַת לֹא טִמְאָהוּ. וְאִם הִנִּיחָהּ שָׁם, טִמְאָהוּ: שְׁמוֹשֵׁב הַמְנַגֵּעַ כְּמוֹהוּ בֵּין אָדָם בֵּין כָּלִים, בֵּין אַבְנִים וְעֶצִים וְעֶפְרוֹ.

ו. הַמֵּאֲהִיל בִּידוֹ עַל אַבֵּן מְנַגֵּעַת, אוֹ שֶׁהֵאֲהִילָהּ עָלָיו טְהוֹר: עַד שִׁיִּנָּעַ. טְהוֹר שֶׁנִּכְנָס לְבֵית מְנַגֵּעַ דֶּרֶךְ אַחֲרָיו, אִפְלוּ נִכְנָס כָּלוּ חוּץ מִחֻטְמוֹ טְהוֹר: שֶׁנֶּאֱמַר "וְהִבָּא, אֶל-הַבֵּית" (ויקרא יד, מו), דֶּרֶךְ בִּיָּאָה טִמְאָה תוֹרָה.

ז. טְהוֹר שֶׁהִכְנִיס רֹאשׁוֹ וְרַבּוֹ לְבֵית טִמָּא, נִטְמָא. וְכֵן טָלִית טְהוֹרָה שֶׁהִכְנִיס מִמֶּנָּה שְׁלוֹשׁ עַל שְׁלוֹשׁ לְבֵית טִמָּא, נִטְמָאת; וְכֵן כָּלִי חָרָס שֶׁהִכְנִיס אֲוִירוֹ לְבֵית טִמָּא, נִטְמָא. אֲבָל שְׂאֵר כָּלִים, עַד שִׁיִּכְנִיס רֹב הַכָּלִי; וּמִשִּׁיִּכְנִיס רַבּוֹ, נִטְמָא מִיָּד.

ח. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּכָלִים שֶׁנִּכְנָסוּ חֲלוּצִין. אֲבָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנִּכְנָס לְבֵית מְנַגֵּעַ, וְהוּא לָבוֹשׁ בְּבִגְדָיו, וְסַנְדָּלָיו בְּרַגְלָיו, וְטַבְּעוֹתָיו בְּיָדָיו הָרִי הָאָדָם טִמָּא מִיָּד; וּבִגְדָיו טְהוֹרִים, עַד שִׁישְׁהָה שָׁם כְּדֵי שִׁיִּסַּב אָדָם וַיֹּאכַל כְּשִׁלּוֹשׁ בֵּיצִים פֶּת חֻטִּים בְּלַפְתָּן: שֶׁנֶּאֱמַר "וְהִשְׁכַּב בַּבֵּית, יָכֹבֶס אֶת-בִּגְדָיו; וְהֹאכַל בַּבֵּית, יָכֹבֶס אֶת-בִּגְדָיו" (ויקרא יד, מז) וְכִי תַעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ שְׂאִין בִּגְדָיו מִטִּמְאִין, עַד שִׁיֹּאכַל שָׁם; אֲלֵא לִתֵּן שַׁעוֹר לְשׁוֹכֵב כָּאוֹכַל. וְאַחַד הַשׁוֹכֵב, אוֹ הַיּוֹשֵׁב אוֹ הָעוֹמֵד אִם שָׁהָה כְּדֵי לֶאֱכֹל שַׁעוֹר אֲכִילָה הָאֲמוּרָה, נִטְמָאוּ בִּגְדָיו.

ט. מִי שֶׁנִּכְנָס לְבֵית מְנַגֵּעַ, וְכָלִיו עַל כַּתְפוֹ, וְסַנְדָּלָיו וְטַבְּעוֹתָיו בְּכַפּוֹ הוּא וְהֵן טִמְאִין מִיָּד: שְׂאִינוּ מַצִּיל מִלְטִמָּא מִיָּד, אֲלֵא כָלִים שֶׁהוּא לָבוֹשׁ בָּהֶן. וְכֵן הַגּוֹי וְהַבְּהֵמָה שֶׁהִיוּ מְלַבְּשִׁין כְּכָלִים, וְנִכְנָסוּ לְבֵית מְנַגֵּעַ נִטְמָאוּ הַכָּלִים מִיָּד; אֲבָל הַגּוֹי אֵינוֹ מְקַבֵּל טִמְאָה, כַּבְּהֵמָה.

י. מִי שֶׁהִיָּה עוֹמֵד בְּבֵית מְנַגֵּעַ, וּפָשַׁט יָדָיו חוּץ לְבֵית, וְטַבְּעוֹתָיו בְּיָדָיו אִם שָׁהָה כְּדֵי אֲכִילַת הַשַּׁעוֹר נִטְמָאוּ הַטַּבְּעוֹת, אֵף עַל פִּי שֶׁהֵן בַּחוּץ. וְכֵן הָעוֹמֵד בַּחוּץ, וּפָשַׁט יָדָיו לְבֵית מְנַגֵּעַ נִטְמָאוּ יָדָיו בְּלֶבֶד מִיָּד. וְאִם שָׁהוּ יָדָיו בַּפָּנִים כְּדֵי אֲכִילַת הַשַּׁעוֹר, נִטְמָאוּ טַבְּעוֹתָיו; וְאִם לֹא שָׁהוּ, טְהוֹרוֹת.

יא. כָּל הַמַּצִּיל בְּצִמִּיד פְּתִיל בְּאֹהֶל הַמֶּת, מַצִּיל מְכַסֶּה בְּבֵית מְנַגֵּעַ; וְכָל הַמַּצִּיל מְכַסֶּה בְּאֹהֶל הַמֶּת אִפְלוּ הָיָה מְגֻלָּה בְּבֵית הַמְנַגֵּעַ, הָרִי זֶה טְהוֹר.

יב. כִּיצַד: כָּלִי חָרָס אוֹ כָּלִי אַבְנִים וְכָלִי אֲדָמָה וְכִיּוּצָא בָּהֶן, שֶׁהִיוּ אוֹכְלִין וּמִשְׁקִין וְכָלִים בְּתוֹכָן, וְהִיוּ מְכַסִּין בְּבֵית הַמְנַגֵּעַ אֵף עַל פִּי שְׂאִינָן מְקַפִּין צִמִּיד פְּתִיל, הֵן וְכָל מָה שֶׁבְּתוֹכָן טְהוֹר.

הבור והחדות שבבית המנגע אף על פי שהן מגליו, כלים שבתוכן טהורין.

יג. הצרעת הוא שם האמור בשתפות, כולל ענינים הרבה שאין דומין זה לזה: שהרי לבן עזר האדם, קרוי צרעת; ונפילת מקצת שער הראש או הזקן, קרוי צרעת; ושנוי עין הבגדים או הבתים, קרוי צרעת. וזה השנוי האמור בבגדים ובבתים שקראה אותו תורה צרעת בשתפות השם אינו ממנהגו שלעולם, אלא אות ופלא היה בישראל כדי להזהירן מלשון הרע.

יד. שהמספר בלשון הרע, משתנות קירות ביתו. אם חזר בו, יטהר הבית; ואם עמד ברשעו עד שהתץ הבית משתנן כלי העור שבביתו, שהוא יושב ושובב עליהן. אם חזר בו, יטהרו; ואם עמד ברשעו עד שישרפו, משתנן הבגדים שעליו. אם חזר בו, יטהרו; ואם עמד ברשעו עד שישרפו משתנה עורו ויצטרע, ויהיה מבדל ומפרסם לבדו, עד שלא יתעסק בשיחת רשעים, שהיא הליצות ולשון הרע.

טו. ועל ענין זה הוא מזהיר בתורה ואומר "השמר בנגע-הצרעת . . . זכור, את אשר-עשה ה' אליהך למרים, בדרך" (דברים כד, ח-ט): הרי הוא אומר התבוננו מה ארע למרים הנביאה, שדברה באחיה שהיא גדולה ממנו בשנים, וגדלה אותו על ברפיה, וסכנה בעצמה להצילו מן הים; והיא לא דברה בגנותו, אלא טעת שהשות אותו לשאר נביאים. והוא לא היה מקפיד על כל אלו הדברים, שנאמר "והאיש משה, ענו מאד" (במדבר יב, ג). ואף על פי כן, מיד נענשה בצרעת.

טז. קל וחמר לבני אדם הרשעים הטפשים, שמרבים לדבר גדולות ונפלאות; לפיכך ראוי למי שרצה לכון ארחיו, להתרחק משיבתן ומלדבר עמהן, כדי שלא יתפס אדם, ברשת רשעים וסכלותם.

יז. וזה הוא דרך ישיבת הלצים הרשעים: בתחלה מרבין בדברי הבאי, כענין שנאמר "וקול כסיל, ברב דברים" (קוהלת ה, ב); ומתוך כך באין לספר בגנות הצדיקים, כענין שנאמר "תאלמנה, שפתי-שקר: הדברות על-צדיק עתק" (תהילים לא, ט); ומתוך כך יהיה להן הרגל לדבר בנביאים ולתן דפי בדבריהם, כענין שנאמר "ויהיו מלעבים, במלאכי האלהים, ובזוים דבריו, ומתעתעים בנבאיו" (דברי הימים ב לו, טז); ומתוך כך באין לדבר באלהים וכופרין בעיקר, כענין שנאמר "ויחפאו בני-ישראל, דברים אשר לא-כן, על-ה', אלהיהם" (מלכים ב יז, ט).

יח. והרי הוא אומר "שתו בשמים פיהם; ולשונם, תהלך בארץ" (תהילים עג, ט). מי גרם להם לשית בשמים פיהם, לשונם שהלכה תחלה בארץ. זו היא שיחת הרשעים שגורמת להן ישיבת קרנות, וישיבת כנסיות שלעמי הארץ, וישיבת בתי משתאות עם שותי שכר.

יט. אבל שיחת כשרי ישראל וצדיקיהם אינה אלא בדברי תורה, ודברי חכמה; ולפיכך הקדוש ברוך הוא עוזר על ידן, ומזכה אותן בה שנאמר "אז נדברו יראי ה', איש אל-רעהו; ויקשב ה', וישמע, ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה', ולחשבי שמו" (מלאכי ג, טז).